Dret al propi cos, lluitant contra la LGTBIfòbia.

29 de juny de 2016

Dret al propi cos, lluitant contra la LGTBIfòbia

29.06.2016 | 09:41

PAU GÁLVEZ. President del FAGC

Enguany farà 41 anys del naixement del Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC). Una organització que va néixer dins dels corrents revolucionaris del Moviment LGTBI de finals dels 60, i que no plantejaven poder integrar els dissidents dins de la societat, sinó que denunciaven aquesta mateixa societat, com a malalta, i per tant, lluitaven per transformar-la.

En aquella època es denunciaven les batudes policials contra els locals d'ambient, les lleis que ens perseguien i les agressions a lesbianes, gais i transsexuals (d'altres comunitats eren encara massa invisibles). 41 anys després la lluita del moviment ha aconseguit una situació més favorable a les comunitats LGTBI, hem tingut avenços socials i legals. Però aquest mateixos avenços han pogut emmirallar més d'un i més d'una. Però la realitat és que no som en el millor dels mons possibles, encara queda molt camí, i no cal oblidar que el nostre entorn és una molt petita porció del món.

L'heteropatriarcat (sistema sociopolític en què el gènere masculí i l'heterosexualitat tenen supremacia sobre altres gèneres i sobre altres orientacions sexuals), de forma més brutal o subtil, continua sent fonament de les nostres societats. La LGTBIfòbia com un dels corol·laris d'aquest heteropatriarcat continua sent també una realitat en tots els àmbits de la societat. La nostra lluita ha aconseguit que la poguem combatre, guanyar-li batalles i fer-la recular en alguns entorns, però encara no hem guanyat la guerra.

Aquests dies el brutal assassinat de 50 persones dins d'un local d'ambient LGTBI, a la ciutat d'Orlado, ens recorda que els crims LGTBIfòbics continuen sent una realitat. Però precisament aquesta tragèdia no ens ha de fer recular o amagar-nos, això seria el seu èxit, hem de continuar sent visibles i pot ser fer el que més odien, continuar estimant-nos, fem ben visibles les nostres 1.000 formes d'estimar, de gaudir i d'expressar les nostres identitats.

Però, si bé cal denunciar el crim d'odi directe, també és important que assenyalem i acusem els inspiradors d'aquests crims, ja sigui disfressats d'ideologies polítiques o de religions fanàtiques. Des de les corrents feixistes o estalinistes, a qualsevol tipus de fonamentalisme religiós, són aquests els conreadors de l'odi que esperen els fruits en forma de crims d'odi.

Des de les lleis homòfobes russes incitadores d'atacs LGTBIfòbics, a les fàtues homòfobes dels fonamentalistes islàmics, a la crida de pena de mort contra els homosexuals feta per un sacerdot catòlic d'Itàlia, o el més proper discurs LGTBIfòbic del bisbe Cañizares, han de ser denunciats com actes criminals.

També volem advertir que la nostra lluita contra la LGTBIfòbia mai ens portarà a fer costat a les hipòcrites campanyes de sectors conservadors (i feixistes) contra la població musulmana. La islamofòbia està sent utilitzada per aquells que fa quatre dies ens condemnaven, i que ara sota l'excusa de defensar els drets de les comunitats LGTBI volen criminalitzar tota la població musulmana i atiar campanyes antiimmigrants. Mai la discriminació d'un col·lectiu, utilitzat com a cap de turc, ha portat la llibertat a ningú.

Aquest any, en la Diada per l'Alliberament LGTBI, hem tornar a a recuperar un lema ja antic, el Dret al propi cos, sigui quina sigui la identitat d'aquest cos, sigui quina sigui la forma de desig d'aquest cos, sigui quina sigui l'orientació sexual d'aquest cos. El nostre cos no pot ser manat per l'heteropatriarcat. També recuperem, transformat, l'antic lema de Lluita contra l'homofòbia, incorporant tota la nova visibilització de les comunitats LGTBI.

Per això cridem ben fort aquest any: Dret al propi cos, lluitant contra la LGTBIfòbia.